

6

2008

Fjæreposten

menighetsavis for Fjære

SANITETEN • Anne Lise har blikk for andre i juletida • 6-7

JULENATTINÉ • Igjen er det klart for musikalsk førjulsfest • 16

SYRIA • Les Oddvar prests møte med land og folk • 8-9

«O jul med din glede
og barnlige lyst
vi ønsker deg alle
velkommen;
Vi hilser deg alle
med jublende røst
titusende ganger
velkommen!»

*O jul med din glede
og barnlige lyst*

www.fjæreposten.no

*Eit lite barn voks opp til mann og sa at han var Gud.
Han levde slik som andre han, og såg heilt vanleg ut.
Hans rike låg langt borte frå all sorg og vondskap i vår verd,
og enda bed han oss forstå at det er inni oss det er.*

*Han sa: Ein fattig går forbi, og det er meg du ser.
Men vi ser millionar, vi, i svoltens store hær.
Og når vi veit kva vi har gjort mot alle desse dine små,
forstår du at vi snur oss bort ifrå den Gud vi skulle sjå.*

*Men er det sant at dei som bur i svoltens kring vår jord,
er Gud som menneske, da trur vi òg at du er stor.
Når svoltens hær frå land til land bryt opp og krev ei anna verd,
vil vi forstå med vår forstand kva for ein mektig Gud du er.*

Det er fra denne teksten av Edvard Hoem vi har hentet temaet for årets julenattiné: «den Gud vi skulle se». Det er en krevende tekst. Hoem retter søkelyset mot vårt kollektive ansvar for alle utstøtte, glemte, oversette, utbyttede, overkjørte, nedverdiggede «små» mennesker i vår nære eller fjerne omkrets. Ikke som «menneskeheten», men som menneskene.

Ingen kan hjelpe alle, men alle kan hjelpe noen. Men hvis vi, hver for oss, hjelper en eller noen, kan Gud hjelpe alle. Disippelen Johannes beskriver dette som et tegn på at vi lever Kristus-livet, ved at vi flytter fokus fra vårt navlebeskuende jeg, til min neste. «Selv er vi gått over fra døden til livet; det vet vi, fordi vi elsker våre brødre. Den som ikke elsker er fremdeles i dødens rike» (1. Joh. 3, 14).

Den såkalte «finanskrisen» er nok like mye en verdi- og moralkrise, der egoisme og selvhøvdning har slått ut i full blomst, med de alvorlige og urettferdige ringvirkninger for uskyldige utenforstående. Det nye er at nå rammer det også oss selv, vår egen vestlige leikegrind. Til nå har det stort sett gått ut over fattige og utplyndrede land og folk i den såkalte «tredje verden». Nå får den rike verden smake sin egen medisin i troen på pengene. En tragedie i tragedien er å se hvordan pengebingene åpnes og astronomiske summer pøses ut for å bøte på konsekvensene av den rikes fallitt. Viljen til å komme de fattige i møte er ikke like sterk.

Det er dette som utfordrer meg mest ved julens budskap: Når han kommer, så kommer han til et okkupert og undertrykket folk, og de første som får høre budskapet om at Frelseren er født til jorden, det de som enda til er lavt stillet og sett ned på i dette folket. De «minste» og «svakeste» blant de undertrykte. De på bunnen. Der er han. Der må jeg også være.

Dersom jeg ønsker å se og ta imot Jesus i jula, må jeg vende om. Snu. Endre kurs og blikkretning. Idyllen og staffasjen og pengegalloppen er en kullisse vi selv har skapt. I bunnen for vår julefeiring skulle ligge Jesu ord om «å elske sin neste som seg selv». Det handler til sist om å være til for hverandre. Slik han kom for å gi seg selv til oss, ber han oss gi oss selv til hverandre, uten tanke for «stilling og for stænd».

En velsignet julehøgtid til alle Fjærepstens lesere!

PS.
Helt på tampen må jeg, på Fjærepstens vegne, få takke Berit Skovli for uvurderlig innsats som medskribent i avisa. Du har gjort en kjempejobb! Lykke til med nye oppgaver som fylkessekretær i KrF.

Peer Rødal Haugen
redaktør

JULEGAVE TIL FJÆREPOSTEN OG FJÆRE MENIGHET
Også i år legger vi ved en giroblankett i årets siste utgave av Fjæreposten, og håper mange vil gi et bidrag til å drive avisa videre. Samtidig vil vi få rette en stor takk til alle som har sendt gaver i løpet av året som gikk. Målet er fortsatt at avisa skal være selvfinansiert ved at annonser og gaver skal dekke utgifter til trykking og distribusjon.
Dersom du ønsker **skattefritak** for gaven, må du huske å oppgi navn, fødselsnummer (11 siffer) og adresse ved betaling (se orientering her til høyre >).
Ønsker du gi en øremerket gave til et annet arbeid i Fjære menighet, kan du skrive dette på blanketten du bruker, eller i meldingsfeltet i nettbanken.
Kontonr. er det samme (**2840 31 19581**). Du bare merker hva gaven skal gå til.

Redaktør og formgiver:
Peer Rødal Haugen
Adr.: Krokvn. 16, 4870 Fevik
Tel. 37091147 / 99261422
epost: pgdesign@online.no

Utgiver: Fjære menighetsråd
Konto: Fjæreposten, 2840.31.19581
6 utg. pr år. Opplag: 5000
Trykk: Agderposten trykk
Distribusjon: Norpost

Vi i Fjære menighet vil få takke alle ungdommene og de voksne som stilte opp og hjalp til slik at vi kunne arrangere en kjempeflott 24HOURS-festival i Vikhallen.

En stor takk til våre sponsorer:
Bakers, Sparebanken Sør, Diplom-is, Hi-Fi klubben,
Dnb Nor, Rema 1000 Øygardsdalen, Bama, Oddensenteret,
Grimstad Lydservice og Grimstad Kirkelige Fellesråd.

INFORMASJON OM SKATTEFRIE GAVER TIL DEN NORSKE KIRKE
I 2000 ble skatteloven endret slik at gaver til visse frivillige organisasjoner ga rett til skattefritak, dvs at deler av gavebeløpet kan føres som fradrag i inntekten for skatt blir beregnet. Fra og med inntekts-året 2004 gjelder dette også gaver til Den norske kirke. Gaven må være pengebeløp og minst 500 kr samlet i løpet av inntektsåret. Maksimalt fradrag for 2008 er 12 000 kroner.

Ordningen med skattefritak for gaver til Den norske kirke forutsetter at opplysninger om gaver og gavebeløp blir rapportert til skattemyndighetene. Dette gjelder navn, adresse og fødselsnummer (11 siffer) til gaver samt samlet gavebeløp gitt til Den norske kirke i løpet av inntektsåret. Det betyr at gavemottaker må registrere disse opplysningene og rapportere dem videre til skattemyndighetene for at den som gir gaven skal få skattefritak. Rapporteringen skjer elektronisk via Kirkerådet og opplysningene vil kun bli brukt av skattemyndighetene for å beregne skatt. Når opplysningene er videre-sendt skattemyndighetene, vil de ikke bli lagret hos Kirkerådet ut over det skattemyndighetene vil kreve.

Den norske kirke er organisert slik at visse organer opptrer på vegne av kirken i ulike sammenhenger. Lokalt er det menighetsrådet og kirkelig fellesråd som representerer menigheten. Ordningen med skattefritak for gaver til Den norske kirke er organisert på en slik måte at gaven må gis til menighetsrådet, kirkelig fellesråd eller en sammenslutning/stiftelse som har fått myndighet fra menighetsrådet/fellesrådet til å motta slike gaver.

Ikke alle som gir en gave til Den norske kirke ønsker skattefritak. En velger derfor selv om gaven skal rapporteres til skattemyndighetene. I praksis betyr det at dersom en oppgir fødselsnummer (11 siffer) når en gir sin gave, vil gaven bli rapportert videre. Dersom en derimot ikke oppgir fødselsnummer, vil gaven heller ikke bli rapportert til skattemyndighetene. I januar vil gaveren få tilsendt en årsoppgave med oversikt over hvilke opplysninger som er sendt til skattedirektoratet. Mange er skeptisk til å oppgi fødselsnummer i ulike sammenhenger. Det kan derfor være nyttig å vite at i det kirkelige medlemsregisteret, som er lovpålagt, er fødselsnummer til alle medlemmer av Den norske kirke registrert. Fødselsnummeret er altså kjent. Samtidig vil naturligvis denne type informasjon (fødselsnummer, gaver ol) bli behandlet konfidensielt og kun gjøres kjent for de som har fullmakt til dette.

NESTE

utg. 24. februar
deadline 11. februar

Døpte i Fjære

«Da trådte Jesus fram og talte til dem: «Jeg har fått all makt i himmelen og på jorden. Gå derfor og gjør alle folkeslag til disipler! Døp dem til Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånds navn og lær dem å holde alt det jeg har befalt dere. Og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende.»

flere dåpsbarn
på neste side →

Angelina Helén
Salvesen Andersen
Døpt i Fjære kirke 12. okt.

Rose Mbirize
Døpt i Fjære kirke 12. okt.

Evander Mørland
Ugland-Haddeland
Døpt i Fjære kirke 19. okt

Oliver Dalåmo Frivold
Døpt i Fjære kirke 19. okt.

Mina Bringsverd Johnsen
Døpt i Fjære kirke 19. okt.

Kaisa Dovland Jacobsen
Døpt i Fjære kirke 26. okt.

Oliver Djupesland-Klemmetsen
Døpt i Fjære kirke 26. okt.

Daniel Riber Rørvik
Døpt i Fjære kirke 2. nov.

Eivind Holthe Bjørklund
Døpt i Fjære kirke 2. nov.

Erlend Omland Haglund
Døpt i Fjære kirke 2. nov.

Josefine Ramse
Døpt i Fjære kirke 2. nov.

Lukas Emil Cederkvist
Wilhelmsen
Døpt i Fevik kirke 9. nov.

Andrea Halvorsen
Døpt i Fjære kirke 16. nov.

Isak Thompson Klovland
Døpt i Fjære kirke 16. nov.

Linnea Hegland-Pettersen
Døpt i Fjære kirke 16. nov.

**Bursdags-
bowling**

www.bowling1.no

Vi anbefaler at du legger bursdagen til fredager da vi har cosmic bowling. Fra 12 år kan du også ha gokartbursdag.

alle kan!
BOWLING1 & GOKART

Storgata 35, 4876 Grimstad Tlf.: 37 04 47 00

Oline Bjerk
Døpt i Fjære kirke 16. nov.

Samuel Bjerk
Døpt i Fjære kirke 16. nov.

Richard Larsen
Døpt i Fjære kirke 16. nov.

Sol Marie Smeland
Døpt i Fjære kirke 16. nov.

takk

Takk til Jan Inge Tungesvik

I statsbudsjettet for 2004 ble det bevilget 30 millioner til reform for trosopplæring i Den norske kirke. På slutten av 2003 ble menighetene oppfordret til å søke midler til forsøk. Fjære menighet søkte og våren 2004 fikk vi som eneste menighet i Aust-Agder beskjed om at vi var med. Prosjektets visjon var: «Vi gjør det sammen». Prosjektet hadde som formål å utvikle likeverdighet og ansvarsdeling mellom hjem og kirke i trosopplæringen.

Det var Jan Inge Tungesvik som hadde ideen og utformet søknaden for Fjære menighet. Han har i hele denne perioden ledet styringsgruppa for prosjektet med stor dyktighet. Prosjektet har hatt stor betydning for trosopplæringen i Fjære menighet. Mange nye ideer og tiltak er satt i gang og gjennomført. Vi i staben i Fjære menighet har lært mye av å arbeide med prosjektets formål. Jan Inge har gjennom ulike prosesser fått oss til å tenke likeverdighet i alle sammenhenger.

Stor takk til Jan Inge som har brukt av sin fritid til denne oppgaven. Vi håper vi fortsatt kan bruke deg som veileder selv om forsøksperioden er over!

Takk til Vibeke og Berit.

31. desember slutter både Vibeke Tobiassen og Berit Skovli i jobben som leder for

trosopplæring. Vibeke ble ansatt i denne stillingen høsten 2004. Hun var med å legge de første planene for hvordan forsøket skulle gjennomføres. Vibekes grundige og systematiske arbeid, og hennes evne til å engasjere frivillige førte til at mange veier var lagt da Vibeke ble syk høsten 2005. Det gjorde det enklere for Jorunn Nærdal, som den gang kom inn som vikar, og videreføre planene.

Høsten 2007 ble Berit ansatt i stillingen. Berit, som har bachelør i kommunikasjon, arbeidet videre med å utvikle kommunikasjonen mellom hjem og kirke. Foruten alle faste oppgaver, som det etter hvert er blitt mange av, har Berit spesielt tatt seg av å vedlikeholde web-siden og skrive i Fjæreposten avis. Berit har også hatt en spesiell god kontakt med de frivillige og lagt til rette for at de kan drive trosopplæring i menighetene.

Både Vibeke og Berit har lagt igjen mange spor her i menigheten. Vi kommer til å savne dem. De er begge engasjerte damer med masse godt humør og en flott evne til både å arbeide selvstendig og å samarbeide med andre.

Vibeke begynner som koordinator for trosopplæring i Barbu menighet og Berit begynner som fylkessekretær for KrF.

Takk for alt dere har gitt oss! Vi ønsker dere lykke til i deres nye jobber.

– trosopplæring i Fjære menighet

Vi venter, igjen!

Adventstida er her for fullt igjen, med adventskalendere, kakebaking, innkjøp og alt som hører til. For de fleste av oss er dette en koselig tid. Men det er ikke til å stikke under en stol at det blir mye mas og stress. Jeg må nå bare snakke for meg selv, men tror ikke jeg er alene om å få pustebesvær når jeg leser den lange MÅ-gjøre-lista. Det blir lite tid til ettertanke og melankoli! Men vi tar oss tid til samles til kaffekos, tente lys og en god prat en gang i mellom også i vårt hjem. Det er jo ofte at midt i forberedelsene, midt i all ventingen, at de gode samtalene om livet kan dukke opp. Og de er det verdt å sette av tid til. Det er godt å bare kose seg, i varmen med gode lukter fra julete og klementiner. Ja, kanskje vi smeller til med noen nybakte julekaker også! Å kjenne på samhørigheten som familie hører også med til førjulstida tenker jeg.

Også i kirka er det stor aktivitet før jul, både for barn og voksne. Sammen går vi gjennom historien om det som hendte for over 2000 år siden, med visshet om han som ble født i David by ikke lenger er en liten baby, men vår Frelser. Han som er midt i blant oss i dag, vårt håp og vår trøst. Det føles menigfullt å være med å minne hverandre om dette, hvert år, om og om igjen. Enten det er på julevandring med barnehagene, skolegudstjenestene, konsertene eller juleavslutninger av ulike slag. Fortellingen om Jesu fødsel går aldri ut på dato.

Jeg, derimot, jeg er i ferd med å gå ut på dato! I alle fall ut av denne jobben. Fra nyttår er jeg på plass i ny jobb i KrF. Jeg gleder meg til å ta fatt på nye utfordringer, men det blir litt vemodig å slutte her. Jeg må jo innrømme det. Det har vært så utrolig spennende, rørende, godt, utfordrende og ikke minst meningsfullt å jobbe i Fjære menighet. Jeg har vært heldig og har fått møtt så mange hyggelige og dyktige folk, blitt kjent med mange flotte unger og foreldre. Oppgavene har vært varierte, og utfordringene har stått i kø. Men jeg har likt det, særlig fordi vi gjør det SAMMEN. Sammen med frivillige og sammen med de ansatte. Maken til fellesskap skal en lete lenge etter!

Det er med ydmykhet og takknemlighet jeg vil takke alle jeg har møtt, og ønske dere lykke til videre med det viktige arbeide. Både til medarbeidere, foreldre og faddere, og ikke minst til alle de herlige ungene. Dere har en kjempeviktig oppgave i å formidle det kristne budskapet, både på hjemmebane og i kirka.

Gud velsigne dere alle, og ha en riktig god julehøytid.

Berit Skovli
Leder for trosopplæringen

Ser ut som alle får no' godt hos Gud i kirken
har bare et klissent drops i lomma
Mamma holder meg fast
jeg gråter slår men snart er jeg løs, Jesus løper alt jeg kan fram til bordet ditt og rekket ut begge henda: Her kommer jeg!
Martin!
Du husker vel Martin?

Svein Woje
fra diktsamlingen «Hei Gud! Jordbærstrå fra paradishagen»

Hver torsdag morgen møtes en trofast gjeng opp til Morgensang i Fjære kirke. Gjennom sang, bønn, tekstlesing og nattverd deler de tro, fellesskap og varme før de haster videre ut i dagen.

F Berit Skovli
TEKST & FOTO

Jeg kommer inn i kirka akkurat på siste klokkeslag og ser at det er mange på Morgensangen i dag også. Flere har jeg sett før, de tilhører den trofaste gjengen som møter opp hver gang. Den neste halvtimen får vi høre vakker musikk, presten snakker om Jesus da han besøkte synagogen i hjembyen og vi deltar i liturgien og salmene. I dag er det gamle adventssalmer som synges, og presten deltar på trombone. Stemningen er god, og jeg kjenner at det er både godt og vakkert i kirken på en gang. Nattverden deles ut, det er en hellig stund. En stund til å be og en stund til ettertanke.

Kaffetid

Etter gudstjenesten er det tid for en kopp kaffe og småprat. De tar den stående i midtgangen, og det er lett å komme i prat med folk. En liten gutt løper rundt og er ivrig på kirkekjeksen. Far, Bør-

En hellig start på dagen

re Olsen, hjelper han gjerne. Jeg er nysgjerrig på hvorfor han velger å ta med ungene på Morgensang. Dette er jo ikke akkurat barnemøte.

– Vi ønsker å lære ungene våre å gå i kirka, og her får de delta på lik linje med de voksne, forteller Børre. I dag er bare Samuel med, men jeg pleier å ha med datteren vår, Elisa, også. Hun var dessverre syk i dag, og var kjempelei seg for at hun måtte bli hjemme. De gleder seg til å være med på nattverden, og synes det er stas å gå i kirka, sier han.

– Å få med seg Guds ord tidlig om morgenen, det må vel være det beste en kan ta

med seg inn i en ny dag? undrer Fred Larsen. Han forteller at han oppdaget Morgensang for et drøyt år siden.

– Dette er noe som gir meg mye i hverdagen, og jeg vil ikke gå glipp av disse samlingene for alt i verden, sier han.

Lenger nede i midtgangen står noen godt voksne damer og prater sammen. To av dem, Borgny Aase og Margareth Egeland, kommer helt nede fra byen.

– Det er godt å være her om morgnen, og en fin måte å starte dagen på, mener de.

– Det er godt å motta nattverden, og ikke minst å kjenne fellesskap.

Gråhårsklubben

Denne morgen jeg er innom er det omtrent 20 personer som har møtt opp. Og de aller fleste fremmøtte er noe opp i årene. I alle fall utenpå!

– Ja, du skjønner det, at dette er en gråhårsklubb, sier Kari Normann Erlandsen lattermildt. Hun har vært på Morgensang de siste fire-fem årene, og opplever disse samlingene som verdifulle.

Mange av de jeg snakker med denne morgenen har vært trofaste morgensangere i mange år. Da Kari forteller at hun bare har vært med de siste årene kommer det fra sidedama:

– Du skjønner, hun har job-

bet lenge hun, men nå er hun en av oss gamle, fleiper Arna Svendsen. Jeg skjønner at her er det ingenting å si på humøret tidlig om morgenen!

Ny liturgi

Morgensang har sin egen liturgi. Men nå i disse reformtidene er også denne i endring. Nye tekster, salmer og gjennomføring skal prøves ut.

– Det er ikke lett å henge med, jeg må jo innrømme det, forteller Gunlaug Dalholt. Jeg har vært med siden Yngvar Langås og Trond Andersens startet på slutten av nittitallet, og jeg liker nå best den gamle måten jeg da, smi-

ler hun.

– Jeg synes det er flere ting med den nye liturgien som er fint, innvender Margareth Egeland.

– Jo, det kan hende det, sier Gunlaug, men jeg er liksom fortrolig med det vi er vant til. Men de er begge enige om at det er godt å ha presten med på samlingene. Da blir det nattverd, og Morgensang blir ikke det samme uten presten, mener nå de.

Vi tømmer kaffekoppene, setter salmeboka på plass og hilser hverandre en god dag. Jeg rusler ut i novemberdagen og kjenner at jeg har fått med meg ei god åndelig matpakke til resten av dagen min.

Scalabarnehagen i Hundeidvåg

ARKITEKTKONTORET

KIRKEGATEN 1B, 4878 GRIMSTAD

Tlf 37 25 10 75, Fax 37 25 10 78, E-post: sverre@sverrehalvorsen.no, Hjemmesider: www.sverrehalvorsen.no, org.nr 979 213 611 MVA

Swazihjelpen

Opplysninger gis av

Arkitektkontoret.

Førskolen i Nyakeni trenger givere: 100-200 kr/mnd

”Jeg ville helst vært Gud!”

På en konfirmanntime hvor vi hadde julen som tema, spurte jeg konfirmantene hvem i julefortellingen de helst ville vært.

Det kom flere gode forslag. En av konfirmantene ville helst ha vært Gud! Det kom ingen nærmere forklaring på hvorfor.

Kanskje handlet det om makt? Kanskje handlet det om all makt? Eller? Kanskje handlet det om julens dypeste mysterium: Å kunne elske slik som Gud. Da Gud for alvor skulle vise hvem han er for menneskene, så blir han et lite barn! Det er for meg verdens sterkeste fortelling om kjærlighet.

I år skal jeg ha fri i julen. Jeg er rekonvalesent! Jeg synes det er både godt, og litt trist. Trist, fordi jeg elsker julefortellingen. Og jeg elsker å forsøke å formidle den inn i eget og andres liv.

Jeg husker et år på Fevik hvor juleprekenen ble illustrert ved at jeg holdt en nyfødt baby i mine hender. Jeg synes foreldrene var modige som lot meg få låne barnet. Da Gud skulle vise hvem han er – ble han en liten baby, sa jeg. Jeg var så rørt at jeg hadde tårer i øynene.

Som far til fire – nå voksne barn, og bestefar til Sofie på 3 år, så vet jeg noe om hvordan barn kan være. Jeg har nok iblant lurt på hvordan Jesus var som barn. Vi vet lite om det. Men han må vel ha gjort såpass inntrykk at ryktene om han gikk. Ellers ville han vel ikke ha så lett for å skaffe seg disipler som gav seg i følge med han?

Jeg er glad for å slippe å være Gud! Kjærlighet uten grenser er ikke det som ligger for meg. Til det tenker jeg nok alt for mye på mitt eget ve og vel. Så jeg blir sliten bare av å tenke på at Jesus aldri – en eneste gang- kunne tillate seg å være egoist! Det nærmeste jeg kommer en slik kjærlighet er som far for mine barn. Mors og fars kjærlighet er vel det som ligner mest på Guds grenseløse kjærlighet.

Men jeg er glad for å slippe å være Gud! Og jeg er glad for å være et lite Guds barn!

JULEHILSEN
FRA ODDVAR
PREST

Blikk for andre

Jeg har tatt turen til Anne Lise Retterholt. Idet jeg svinger opp til huset ser jeg at her har de allerede pynta stua si i julefarger og i kjøkkenvinduet er lysa tent og julegardinene hengt opp første dag i desember. Det er varmt og trivelig hos dama jeg besøker.

F Kirsti P. Haugen
TEKST & FOTO

– Jeg må jo pynte for å ta i mot førjulsbesøk, sier den blide dama som møter meg i døra. For nå er det tid for å åpne hjemmene og invitere folk på besøk. Det er ekstra viktig nå i mørketida. Alt for få stikker innom på besøk nå for tida, mener Anne Lise.

Foreningsdame

Dette er i dame som har

vært synlig i miljøet på Moy og Fevik i mange tiår. Både idrettslaget Express og Saniteten har hatt glede og nytte av denne arbeidssomme, dyktige og sprudlende dama med det store hjertet. Sjøl har undertegnede møtt Anne Lise flere ganger den siste uka, aktiv deltagende for at de rundt henne skal ha det bara. I førjulstida er det stor aktivitet i Sanitetsforeningen på Fevik, der Anne Lise er leder. Medlemmene har hatt flott førjulsfest med julemiddag i det trivelige Sanitetshuset, de har servert julelogg og bidratt med sang på det årlige adventsarrangementet på Feviktun, og levert vakre blomstergrupper til alle avelingene rundt om i bygget.

– Jeg har nok alltid vært et foreningsmenneske, fortsetter Anne Lise. Helt fra jeg som ung engasjert meg i Sørlandslaget i Oslo har jeg vært aktiv i lag og foreninger, og det var naturlig å gå inn i arbeidet for Express da vi flytta sørover igjen.

Full av energi

I Express har Anne Lise jobba i flere tiår og i to perioder har hun vært leder i laget. Og hun er den eneste dama, foreløpig, som har tatt på seg den jobben. Så

har Anne Lise 35 års fartstid i Sanitetsarbeidet. Først som leder i åtte år i Moy Sanitetsforening, før hun de senere åra har vært leder for Fevik og Birketveit Sanitetsforening. Express jentefotball med å gi dem fotballdrakter. – Det er viktig å vise nye generasjoner at vi er til for dem, sier Anne Lise. Kanskje kan vi også rekruttere noen yngre medlemmer defra etter hvert – det er jo lov å håpe.

I juni tok foreningen imot hele 150 barn fra SFO på Fevik og serverte dem sunn lunsj! Damene besøker Feviktun flere ganger i året, hvor Sanitetsforeningens eget sangkor gleder beboer-

Flere ganger i året er sanitetsdamene på besøk på Feviktun. Her serverer damene kaffe og saft under arrangementet 1. søndag i advent.

av oss damene som er i Saniteten i dag er damer som har jobba i lag og dugnader i Express gjennom mange år. Vi trives så godt i lag. Etter et generasjonsskifte rundt år 2000 er vi nå en gjeng på ca. 60 medlemmer, som er i aktive i foreningen på Fevik, forteller Anne Lise.

Jeg forstår godt at disse damene har bakgrunn fra Express. For maken til spreke godt voksne damer som en finner på Sanitetshuset, skal en lete lenge etter. Og at de jobber godt sammen for en god sak blir en fort overbevist om.

Aktiv forening

NKS har hatt to hovedoppgaver gjennom tidende. Det er kvinners helse (etter grunnleggeren Fredrikke Marie Kvam) og omsorgsarbeid. Til sammen samler de nesten 2000 foreningene rundt i Norges land inn årlig 9 millioner til forskning. Det deles ut penger til ulike veldedlige formål og hver år deles det også ut en Fredrikkepris. Den får en for å ha satt fokus på, eller bidratt med hjelp til å forbedre ulike kvinners livssituasjon. På Fevik engasjerer sanitetskvinnene seg både i nasjonalt og lokalt arbeid. På høstbasaren samlet de inn hele 52 000 kroner, hvor en del av pengene ble gitt videre til arbeide for psykisk helse og brystkreftsaken. Da de mottok penger av fylkeslaget til markedsføring av NKS, sponset Fevik og Birketveit Sanitetsforening Express jentefotball.

– Det er viktig å vise nye generasjoner at vi er til for dem, sier Anne Lise. Kanskje kan vi også rekruttere noen yngre medlemmer defra etter hvert – det er jo lov å håpe.

I juni tok foreningen imot hele 150 barn fra SFO på Fevik og serverte dem sunn lunsj! Damene besøker Feviktun flere ganger i året, hvor Sanitetsforeningens eget sangkor gleder beboer-

GUDSTJENESTER I FJÆRE januar og februar 2009

FEVIK KIRKE

04.01.	17:00	Julefest. Oddvar Tveito m/flere
11.01.	11:00	Gudstjeneste v/ Oddvar Tveito
18.01.	11:00	Sammen-gudstjeneste v/ Oddvar Tveito m/presentasjon av dåpsskolebarn
25.01.	11:00	Gudstjeneste
01.02.	11:00	Gudstjeneste v/Oddvar Tveito
01.02.	19:00	Sangkveld med ProKor
08.02.	17:00	Sammen-gudstjeneste v/ Oddvar Tveito med dåpsskoleavslutning
15.02.	11:00	Gudstjeneste v/Oddvar Tveito
22.02.	11:00	Gudstjeneste v/Svein Lilleaasen
25.02.	20:00	Gudstjeneste v/ Oddvar Tveito. ProKor deltar

Inne i Fjære kirke i 1912. Bildet er fra fotograf Wilses samling

FJÆRE KIRKE

04.01.	11:00	Gudstjeneste v/Oddvar Tveito
11.01.	11:00	Gudstjeneste v/Helge Spilling
18.01.	17:00	Sammen-gudstjeneste v/ Helge Spilling m/presentasjon av dåpsskolebarn.
21.01.	20:00	Sangkveld i Fjære kapell v/Arve Konnestad med flere
25.01.	11:00	Gudstjeneste
01.02.	11:00	Gudstjeneste v/ Helge Spilling. Kirkekafe i kapellet.
08.02.	11:00	Sammen-gudstjeneste v/ Oddvar Tveito med dåpsskoleavslutning
15.02.	20:00	Jazz-kveld v/Liv Stoveland, Andrea Maini og Helge Spilling
22.02.	11:00	Gudstjeneste v/Lnger Øybekk
25.02.		Konsert i Fjære kapell med unge talenter ledet av Gabriele Gonzalez

ne med sang og musikk. Og da synges selvsagt sanger og melodier de eldre kjenner godt til. I tillegg til blomstene som gis til Feviktun under julegrantenninga 1. søndag i advent, besøker damene også alle de over 80 år som bor hjemme eller i eldreboliger, og deler ut blomster.

Blomstrende utfordring

Når jeg spør Anne Lise om det er noen saker de brenner spesielt for nå for tiden svare hun nettopp blomster.

– Vi har en drøm i Sanitetsforeningen, og det er at det må blomstre mer på Feviktoppen, sier hun. Det er ikke

bare i Grimstad det bør plan-tes. Nei, vi vil ha rabatter med blomster i så det blir et triveligere utemiljø på Feviktoppen. Det er så viktig for trivselen i et lokalmiljø at det er vakkert rundt oss, hevder Anne Lise.

Herved er utfordring gitt videre og med sanitetskvinnene på Fevik som pådrivere vil det ikke forundre undertegnede om det om det settes løker i frisk jord på Feviktoppen allerede til våren. For Anne Lise og gjengen hennes har erfart at mottoet «den største glede en kan ha, det er å gjøre andre glad», virker.

Jul i Fjære menighet

Jula er ei stor høytid, både i kirka og samfunnet ellers. Vi gleder oss til å samles i ulike sammenhenger der ord som fred, fellesskap, varme, lys og er viktige. «Nå er det tid til å være sammen, tenne et lys og falle til ro, sitte i lyset fra flammen, kjenne at tiden er god.» Dette er en av tekstene vi skal synte i kirka i jula. Det skal være mange arrangementer, gudstjenester og konserter, både på Fevik og i Fjære.

SØNDAG 14. DESEMBER KL. 18.00 «VI SYNGER JULA INN» I FJÆRE KIRKE

Denne kvelden skal barnekoret Elle Melle både på Frivold og Fevik synte i tillegg til ulike solister både fra FMU og ellers. Fjære og Grimstad skolekorps vil spille og vi skal synte sammen mange av de kjente og kjære julesangene. Velkommen til en flott adventskonsert i den fine, gamle kirka vår. Musikalsk leder for arrangementet er Kirsti P Haugen.

SØNDAG 21. DESEMBER KL.11.00 GUDSTJENESTE I FJÆRE KIRKE
På denne «gledens adventssøndag» får vi også en forsmak på noen av julesangene og gleden over Jesus som kommer til jord vil prege gudstjenesten. Det blir både dåp og nattverd denne førjulsøndagen.

22. DESEMBER, ER TID FOR DEN ÅRLIGE JULENATTINEEN I FEVIKHALLEN KL. 20.30.
På denne store konserten i Fevikhallen til inntekt for mennesker i nød, vil Prokor og Hesnes brothers synte, i tillegg til flere flotte, unge solister fra Fjære og Grimstad. Kirsti P Haugen er også primus motor for denne musikalske godbiten. "Den Gud vi ser" er tema for årets konsert og vi vil fokusere på at Gud blir synlig i jula – i Jesu fødsel i Stallen, – og i vårt medmenneske i nøden.

JULAFTEN, 24. DESEMBER
er det mange gudstjenester i Fjære menighet. Både på Feviktun og på Frivoldtun samles vi til gudstjenester på formiddagen. Om ettermiddagen er det

FAMILIEGUDSTJENESTER KL. 14.30 OG KL. 16.00 I FEVIK KL. 14.30 OG KL. 16.00 I FJÆRE KIRKE
Vær ute i god tid, for her blir det fullt! Fine musikalske krefter er med i begge kirker, med saksofon og sangsolister, under ledelse av kantor Andrea Maini og Kirsti P Haugen. Juleevangeliet – fortel-

linga om Jesu fødsel i Betlehem – er det som samler oss denne dagen. Den store gaven fra Gud til alle mennesker gir oss den ekte jule- glede før vi går hjem til alle de andre gavene.

JULEDAG, 25. DESEMBER, KL.13.00 HØYTIDSGUDSTJENESTE I FJÆRE OG FEVIK KIRKE

Du har tid til en god julefrokost før vi samles på den gamle høytidsdagen. Det blir fløytemusikk i Fjære kirke og annen flott sang og musikk i Fevik kirke og rikelig anledning til å synte flere julesanger. På juledag ser vi jula i «fugleperspektiv» sammen med evangelisten Johannes: «Og Ordet ble mennesket og tok bolig iblant oss..» Gud kommer oss nær og møter oss også i nattverdsmåltidet denne dagen.

2. JULEDAG, 26. DESEMBER KL. 11.00 GUDSTJENESTE I FJÆRE KIRKE

Denne Stefanusdagen lodder dybdene i julebudskapet: «Fra krybben til korset gikk veien for deg.» Og mange av Jesu etterfølgere har måttet gå samme veien – inn i lidelse og forfølgelse. Vi minnes martyrenes røde blod og feirer et budskap om en Gud som ser oss og er nær oss også i motgang. Det blir dåp i kirka på denne gudstjenesten, og vi blir minna på at vi er merka med Kristi kors...

NYTTARSaften MIDNATTSMESSE I FJÆRE KIRKE
Det er fint å samles på slutten av året i Guds hus, tenke over året som har gått, og legge det nye året i Guds hender og omsorg.

4. JANUAR KL. 17.00 JULEFEST I FEVIK KIRKE
Dette er den tradisjonelle julefesten i Fevik kirke. Strings 4 U kommer – og nissen! Kommer du?

Vi gleder oss til flotte stunder i Fjære menighet i advent- og juletida som ligger foran. Vær velkommen til kirke og fellesskap om det viktigste:

«Et lidet Barn saa lystelig er født for os paa Jorden udaf en Jomfru yndelig, og er vor Frelser vorden.» (N. S. F. Grundtvig)

HELGE PREST

Gjennom Syria går Abrahams vei fra Ur i Kaldea til Det lovede landet. I Syria finnes noen av kristendommens røtter. Syria er del av det noen kalte «ondskapens akse». Syria er spennende.

Marit og Jon Sørland var, sammen med meg, blant de 25 som i september dro til Syria og Jordan på studiereise. Av de andre var halvparten prester fra Agder og Telemark og Bjørgvin bispedømme. Resten var kirkelige tilsatte, religionslærere og en forfatter.

Jeg hadde, sammen med sokneprest Jens Olav Mæland, ansvar for turens innhold og gjennomføring. Etersom jeg har fått anledning til å oppholde meg i dette området av verden i noen tid, har jeg fått mange kontakter. Disse gjør det så mye lettere å komme litt på innsiden.

Møtene med mennesker var like viktig som å se alle de spennende stedene, og deres lange historie.

Spennende historiske byer

Det er mange spennende historiske steder i Syria. Damaskus og Aleppo er to fantastiske byer, begge med lange, historiske røtter. Damaskus er en av verdens eldste kontinuerlig bebodde byer. Her var også kristen-

dommens røtter, og byen er også en av de viktigste i islams historie.

Aleppo forbinder vi med stamfar Abraham, som på sin vandring fra Ur i Kaldea til det lovede land, kom hit. Det er nå opprettet en ny pilegrimsrute som går i hans fotspor like til Hebron.

Begge byer er veldig eksotiske. For en som bruker alle sine sanser, er det en opplevelse å vandre omkring i disse byene. I souken (basaren), med alle sine lukter – som sammen med lyder og synsinntrykk – gir varige minner. Blandingen av det moderne og det urgamle slår imot oss.

Spennende historiske steder

Utenom byene er det også mye å se og oppleve. Korsfartertiden har etterlatt tydelige spor. Krac des Chevalliers er verdens største korsfarerborg. Og det gir oss anledning til å se nærmere på virkningene av korstogene.

Simeon på støtta husker mange av oss fra grunnskolen. Han som satt mange år på en 20 meter høy søyle.

Fremdeles ser man litt av støtten omgitt av ruinene til en enorm basilika. Og man kan unders over hva det var ved han som berørte menneskene slik.

Palmyra, er palmebyen langt ute i den syriske steinørken. Et viktig knutepunkt og oase for silkeveien øst-vest. Dette førte til en enorm rikdom. Vi aner noe av denne fordums tid når vi rusler omkring i de enorme ruinene.

Spennende mennesker

Å reise til Syria uten å komme på innsiden av livet er, slik jeg ser det, bare en halv opplevelse. Det er de levende steinene som gir sterkest inntrykk. Dagens mennesker, som tilhører den del av verden som en kalte «ondskapens akse».

Det er mange kirker og kristne mennesker i Syria – mange kristne retninger som vi ikke en gang har hørt om. Her er nestorianerne, kaldeerne, syrisk-ortodokse, jakobitterne m.m. Og til sammen utgjør de kristne ca 5 % av en befolkning på nesten 20 millioner.

Møte med to markante ledere

Den ene var patriark Hazim, i Damaskus. Den andre var patriark Zakka Iwaz I. Dette er de øverste lederne for de ulike kirkene, så vi følte os veldig beæret! Og de møtte oss med gode meldinger. Begge fortalte om at de kristne i Syria hadde relativt gode forhold. De kunne fritt praktisere sin religion, men de måtte ikke forsøke å få muslimer til å bli kristne, og det var en del forhold som kunne gjøre ting litt vanskelig. De kristne blir kalt «dhimmi». Det betyr «de respekterte».

Når vi sa møtte en av de øverste muslimske lederne, sjeik Kuftaro, så fikk vi hans bilde av forholdet. Og han idylliserte dette, men var likevel så ærlig at han sa: «Dersom en muslim konvertere til å bli kristen vil han eller hun kunne bli drept!»

Møte med vanlige mennesker

Vi møtte også vanlige kristne mennesker, og blant dem var det de armenske kristne i

Aleppo som vi kom mest i kontakt med, armenerne, som er etterkommere av de som i 1915 måtte flykte fra sine hjem i Tyrkia. Dette kalles for det armenske folkemord, noe Tyrkia aldri har vedgått.

De armenske kristne har en lang tradisjon. De var det første land i verden som erklærte seg som et kristent land. Vi lyttet med interesse på deres fortellinger, og vi fikk delta på en sosial kveld hvor vi også deltok med korsang fra Norge. Dette var i en av de protestantiske armenske kirkene.

Klosteret Deir Mar Musa

Dette underlige klosteret som ligger høyt plassert langt ute i den syriske steinørken. Her møter vi grunnleggeren, fader Paolo. Her møter vi muslimer og kristne. Her er dialogen viktig. Her møtes alle typer mennesker. Noen bor der over lengre tid. Andre er på dagsbesøk.

Rafael, den unge franske gutten, som jeg først møtte på min studiereise i 2005, var der fremdeles. Den første

gangen fortalte han om sin vandring fra å være ateist til å være nesten en kristen. Han fortalte den gangen om hvordan han hadde blitt møtt og fikk en opplevelse av at det var lov å være underveis. Nå var han blitt døpt. Han hadde tatt på seg oppgaver ved klosteret. Han hadde gjennomført en 40 dagers retreat i en hule i ørkenen.

Fader Paolo fikk mange spørsmål. Noen av oss lurte nok på om han gikk vel langt i dialogen. Men han svarte slik på et spørsmål om religion: «God is enough!» Gud er tilstrekkelig!

Møte med den norske ambassaden

Lars Nordum, møtte oss en kveld i Damaskus. Han fortalte åpent om den politiske situasjonen. Han fortalte også om mange andre forhold. Men da det kom spørsmål som var preget av spekulasjoner eller synsing, var han klar. Dette kunne han ikke si noe om. Men det er flott at utenriktjenesten har slike representanter som prioriterer mennesker som oss.

Ruinene i Palmyra Bel

Deir Mar Musa

Temareise høsten 2009

Det er veldig vanskelig, med få ord, å gjøre rede for en 13 dagers studietur. Men høsten 2009 (22. sept.-4. okt) blir det en ny temareise til Syria og Jordan. Reiseledere på den turen er Oddvar og Klara Tveito. Og med oss, som musikalsk leder, blir også Kirsti Pedersen Haugen. Hvis noen ønsker program tilsendt, så send en mail til: ot@grimstad.kirken.no Eller ring: 90950473.

Alle deltakere samlet hos Zakka

Studiereise til Syria

Krac des Chevalier («krak» er syrisk for festning) er en korsfarerborg og er den viktigste bevarte middelalderborgen i verden. Den ble reist mellom 1150 og 1250, og huset i sin tid en garnison på 2000 mann. Den indre muren er opp til 100 fot tykk, og de syv vaktårnene opp til 30 fot i diameter. Kong Edward av England bruke festningen som modell for sine borger i England og Wales. (Kilde: Wikipedia)

DIN JUL

Den formiddagen jeg ringer på døra til Helga Haugen ute på Hesnes er det litt snø, et par kuldegrader og frost på vinduene. Dermed skulle rammen rundt et intervju med tema «Din jul» absolutt være tilstede.

Førjulsprat

F Berit Skovli
TEKST & FOTO

– Jo da, jeg har mange gode juleminner fra min barndom under Brevikbroa, smiler Helga i det hun inviterer meg inn i varmen.

– Huset som jeg vokste opp i lå under det som nå er den nye Brevikbrua, forklarer hun, når jeg lurar på om de bodde under ei bru!

– Jeg er jo ei godt voksen dame, og da jeg var barn hadde vi ikke så mange ting. Kri-gen preget oss selvsagt, men likevel klarte mor og far å skape forventninger og hygge i jula, forteller hun.

Juletrehugging

– Et av de juleminnene jeg

husker aller best er da vi ungene og far dro ut i skogen for å hugge juletre. Vi ungene for rundt for å finne det aller fineste treet, men hver gang vi ville ha bekreftelse fra far på at nettopp dette var det flottes-te, fikk vi til svar: Å, nei, dette er alt for fint. Vi kan ikke hugge et så fint tre, mente han. Men etter mye om og men fant han alltid et tre som var så pjuskete og trist at ingen ville finne på å sette det inn i stua si. Vi ungene ble jo selvsagt skuffet, og mente at dette kunne vi ikke ta med oss hjem, men far stod på sitt og trøstet oss med at han skulle bore hull i stammen å sette inn flere greiner. Og sånn ble det. Han fikset på treet, og med litt pynt ble det slett ikke verst, ler Helga. Far

klarte ikke å ta et flott tre ut av skogen, det var nok den nøyssomme tankegangen som satt i.

Nøysomhet

Og nøysomhet preget julefeiringen rundt om i de fleste norske hjem på 40 og 50 tallet.

– Vi unger fikk noen småkaker og en appelsin på juleaften, det var stor stas når slikt kom på bordet, forteller Helga.

– Mor la mange ting til side i løpet av året, og når julen kom var det både gaver og god mat. Det kan jo ikke sammenlignes med den overfloden vi har i dag, likevel hadde vi store forventninger og gledet oss stort til julehøytida. Av og til skulle jeg ønske

at jeg kunne få kjenne på den følelsen av forventning og glede som en har som barn, sier hun før hun siterer Karl Marthinussen:

– Å, kunne jeg bare bli barn igjen når juleklokken ringer! Å, kunne jeg salig i ånden se de skinnende englevinger! og hun legger til:

– La gråne vårt hår og bøy-es vårt mot og dagene fort henrinne, ved barnehånden fra Betlehem, vi Paradiset skal vinne.

– Denne sangen har mannen min, Egil, og jeg sunget sammen mange ganger. Ja, Egil har faktisk skrevet en melodi til den også, forteller Helga.

Dette fører oss videre i samtalen, nemlig litt om hvem Helga er og hva hun har drevet med opp igjen årene.

Aktivt liv

– Jeg ble forelska i lærer'n da jeg gikk på Drottningborg videregående skole, ler Helga, da jeg spør henne litt om hvorfor hun endte opp her i Grimstad. Det endte opp i ekteskap, fire barn og et aktivt liv på Drottningborg.

– Mannen min var lærer her i over 40 år, og vi ble som en stor familie her ute. Jeg var hjemmeværende mens ungene var små, men tok etter hvert lærerutdanning og jobbet som lærer i flere år før jeg avsluttet mitt yrkesaktive liv som politiker på Stortinget, oppsummerer hun.

De som kjenner Helga, skjønner at dette er en absolutt kortversjon av hennes innholdsrike liv. Jeg som møter denne tøffe dama for første gang, blir imponert over alt hun har rukket over og ikke minst refleksjonene hun har over livet og samfunnet. Vi prater om troen på Jesus i med- og motgang, julen som forsvinner i kjas og mas, hvordan landet bør styres og om hverdagens prioriteringer. Tida flyr, men Helga sørger for at vi har varm kaffe og julekake mens vi stadig skifter tema. Jeg kommenterer den flotte utsikten over land-

skapet på Hesnes.

– Ja, det er fint her oppe i høyden, sier hun. De første årene her ute leide vi hus på Drottningborg. Alle ansatte gjorde det, men etter hvert fikk vi bygd dette huset. Vi har trivdes godt her. Etter at mannen min døde for tre år siden er hverdagen blitt noe annerledes, men jeg kan ikke klage. Jeg er heldig som har hatt et godt liv, en god helse og jeg er fremdeles svært aktiv. Tre av mine barn bor rett i nærheten her, så hvis jeg vil, er det bare å sette seg i bilen, så er jeg der på noen minutter. Nei, jeg føler meg rett og slett privilegert, sier hun.

Pjuskete juletre

Helga har vært aktiv i KrF i mange år. Nå sitter hun i et seniorutvalg for KrF, men er langt fra aktiv i samme grad som før.

– Det er nydelig å kunne styre hverdagen sin selv, og ikke være avhenging av klokka og kjenne på stresset over alt en må gjøre. Men jeg har opplevd mye spennende de årene jeg deltok aktivt i politikken, sier hun.

– Apropos juletre; jeg har et litt artig juleminne fra Stortinget. Tradisjonen tro blir det alltid satt opp ei flott julegran inne på Stortinget først i desember. Da jeg jobbet der var det mange av oss stortingsrepresentanter som pleide å møtes tidlig om morgenen å ta noen runder rundt treet mens vi sang, forteller hun. Så var det et år at vi fikk et tre som ikke så ut. Det var rett og slett pjuskete og stygt. Vi klagde, og til slutt fikk vi Jo Benkow, som da var Stortingspresident, til å komme og se på denne fæle grana. Han var enig med oss og beordret treet ut. Dagen etter fikk vi ei ny flott gran, og alle ble fornøyde, ler Helga. Det er jo moro når juletreet står der og pynter opp, men jeg måtte jo tenke litt på min far og hans filosofi, avslutter hun.

Deltakerne på MILK 2008: Malin Salvesen, Heidi-Lill Bringsværd Søyland, Ruth Heidi Flaath Patrick Kristiansen, Elvind K. Eriksen, Jannis Scheefer, Christer Løfkrantz, Andre Konningen, Erling Føreid, Tor Audun Tunsberg, Lars Christian Moen, Thomas Haaland, Lars Erik Landmo, Amalie Bergland Kristiansen og Andreas Kasin. Mads Rutger var syk da bildet ble tatt.

MILK i Fjære menighet

Denne høsten har 16 ungdommer fra Fjære Menighet gjennomgått Milk (Minilederkurs). De har deltatt på 4 kurskvelder pluss en helg med masse program.

Tema for undervisningskveldene har vært: «Jeg og Gud», «Jeg og de andre», «Mål og styring», «Lederen og organisasjonen», «Jeg og menigheten»

Det har vært flott å følge denne unge gjengen over litt tid. Engasjementet har vært

stort og vi har opplevd noen fine undervisningstimer.

På et av møtene hadde vi besøk av Erik Mørland lederen på Oddensenteret og Cubus. Han fortalte om hva som var viktig for en leder, mange spørsmål ble stilt og nysgjerrigheten var stor.

Disse minilederne skal nå ha praksis i forskjellige grupper i menigheten. De fleste vil ha praksis i F.M.U. og ungdomsgruppa på Fevik. Her vil de få små oppgaver som de kan vokse med.

Arbeidet med ledertrening

i menigheten er viktig, dette er fremtidens ledere og de som skal ta over i råd og for- eninger etter hvert. Etter veksten er god i Fjære menighet for tiden.

Vi som har hatt lederkurset vil takke alle deltagerne for en fin høst og gleder oss til fortsatt

Arbeid sammen med dere i Fjære menighet.

Koselig hilsen
Kjell-Olav Haugen og
Vibeke Tobiassen

Lys Våken i Fevik kirke

Natt til første advent var det fullt liv i Fevik kirke. Førstini konfirmanter og femten MILK-ledere overnattet i kirken. Lys våken er et nasjonalt prosjekt som ble gjennomført i over 500 menigheter denne natten.

Mye av programmet var rettet mot søndagens gudstjeneste. Det har i mange år vært tradisjon for Lysmesse den første søndagen i advent, i år ble det litt annerledes. Konfirmantene deltok mer aktivt enn tidligere med god veiledning fra MILK-lederne. De hadde band, kor, dansegruppe, bønnegruppe, dramagruppe og tekstlesere. Det var en flott opplevelse og se ungdommen engasjere seg.

Det ble også tid til litt morsomheter i løpet av natten, noen av MILK-erne hadde underholdning og vi had-

de nattfilm fra Danmarksturen tidligere i høst. Å sove var nok ikke den mest populære aktiviteten, men de fleste fikk seg i hvert fall noen timer søvn.

Etter frokosten på søndag hadde vi juleverksted. Konfirmantene laget engler og skrev julekort til beboerne på Fevikun. Disse ble levert etter gudstjenesten.

Det hele ble avsluttet med en Lys Våken gudstjeneste. Dette har vært en flott begivenhet. Vil også benytte anledningen til å takke alle foreldrene som stilte opp og laget mat og satt nattevakt, uten dere kunne ikke arrangementet vært gjennomført.

Ingvild Wangenstein

Husk småfuglene!

Topland Begravelsesbyrå
Arne Topland, tel. 37 04 06 76

Vi ønsker
Fjære menighet
lykke til i arbeidet

www.toplandbegravelsesbyraa.no

Skogheim Gartneri
Syvertsens Gartneri
~ rett fra gartneriet

Haglund Regnskap as
AUTORISERT REGNKAPSFØRERSELSKAP

Sømsveien 5 • 4870 Fevik

Regnskap – Bedriftsrådgivning

Tlf. 37 25 61 00

www.haglund.no

Medlem NARF

KJEMPE UTVALG – KOM OG SE
salg • innbytte • finansiering

Grimstad Bådsenter AS

DIN BÅTLEVERANDØR PÅ SØRLANDET | **YAMAHA** - DET RIKTIGE VALGET

Årets julegaver

BJØRN EIDSVAG 139,-

OSLO GOSPEL CHOIR 149,-

carola 79,-

B&M Bok&Media

Oddensenteret – Grimstad, tel. 37 04 40 75

**NYAKENI ENGADZENI
PRE-SCHOOL**

er en førskole som er reist av Swazihjelpen i Grimstad, som også sørger for midler til å drive førskolen. Fjæreposten var tilstede ved åpningen 19. mai 2007. Se nr. 3/2007 på www.fjæreposten.no.

SCALABARNEHAGENE eies og drives av Liv Jorunn Tungesvik & sønner. Scalabarnehagene har via kjennskap og vennskap fulgt barnehagen i Nyakeni siden starten. Nå er de vennskapsbarnehage, som betyr at Scalabarnehagene i Stavanger bl.a. vil bidra til at Nyakeni får vanntårn, som skal sørge for vann til vasker og toalett, og lekeapparat.

SWAZIHJELPEN er en lokal privat hjelpeorganisasjon i Grimstad. Engasjementet er fundert på Andrew Berges oppvekst som misjonærsønn i Swaziland, og han og hans venners ønske om å hjelpe «familie» der nede. Både førskolen i Nyakeni Engadzeni og Scalabarnehagene er tegnet av arkitekt Sverre Halvorsen i Grimstad.

Kristin har fått nye venner

Flere tråder har ført til kontakt mellom førskolepersonale i Stavanger og på landsbygda utenfor Manzini i Swaziland. En viktig tråd går til Liv Jorunn Tungesvik på Fevik. I høst var det duket for møte på afrikansk jord.

Møte med Afrika

Eспен har fått nye venner

En gruppe på 8 fra Scalabarnehagene kunne legge seg godt til rette i hengekøylene på hotellet til Duffy og Johan ved Krügerparken. Bøflene og nesehornene kommer samme kveld, sirisene synger i trekronene, og vi tror nesten ikke det er sant! Dette er Afrika – det er slik Karen Blixen har skrevet om og det er dette vi bare håpet på.

Dette er Afrika!

Vi reiser på ekte safari, slik vi bare har sett det på film. Vi ser løver, sebraer og sjiraffer. Krokodillene kryper lynraskt ned fra elvebredden i det vi kjører forbi i landroveren. Luktene, lyset, summingen mens vi dekker på bordet for å spise lunsj der ute et sted. Det er dette vi bare har hørt om.

Dette er Afrika!

Vi ankommer Engazeni pre-school, som er bygget av entusiaster fra Grimstad, som

for få år siden startet Swazihjelpen.

Mer enn 100 barn får vi være sammen med i tre dager. Vi opplever en fantastisk glede og hengivenhet.

Vi hadde gledet oss i et år og opplevde nå at vi hørte til allerede fra første dagen. Unge mennesker som til daglig arbeider i to flotte store barnehager i Stavanger er med i staben på en barnehage som er 1/7 av våre i areal. Men barna er de samme, de er nysgjerrige, søkende, de synger, de danser slik vi aldri har sett barn danse. De ler når de hører om Norge og forteller ivrig om sin hverdag her på andre siden av den samme kloden.

Vi maler, vi spiller fotball, vi treffer Rachel som har sin norske «familie» i Grimstad og som nå er stolt driver av denne barnehagen/førskolen.

Dette er Afrika.....

Etter et par dager kommer

vi litt bak de blide barneansiktene, vi ser at mange skjuler en vanskelig historie. Barn som er voldtatt fordi det skal beskytte voksne mot AIDS, barn som har sett foreldre dø av den grusomme sykdommen, barn som nå får et skikkelig måltid mat hver dag som et godt supplement til den enkle kosten hjemme.

Dette er Afrika...

tenker vi i det vi kjører bort fra stedet etter tre dager, 100 smilende barn huier og roper mens de løper ved siden av bilen i sine T-skjorter der det står Engazeni pre-scool og på andre siden Scalabarnehagene, felles for dem begge er slagordet «Soloists in harmony» – «solister i samspill».

Dette er Afrika, tenker vi når vi ligger der på et lukseriøst spa neste dag og kjenner at noen møter gjør noe med oss....

Liv Jorunn Tungesvik

Liv Jorunn har fått nye venner

Guttetur for store gutter 20.-22. februar 2009

Du har nå sjansen til å bli med på en fantastisk skitur i fjellheimen og sammen få mange opplevelser og minner. Helge prest blir med og gir oss noen små åndelige drypp.

Planen denne gang er å gå på ski fra Haukeliseter til Hovden med overnatting på Haukeliseter og Sloaros.

Fredag kl 1600 kjører vi felles i biler til Hovden. Derfra maxitaxi til Haukeliseter og middag ved ankomst. Overnatting på Haukeliseter.

Lørdag. Etter en god frokost starter vi skituren til Sloaros. Matpakka spiser vi underveis på Holmevasshytta. Overnatting på Sloaros

Søndag går vi på ski til Hovden og spiser middag på Hovden Fjellstoge før hjemreise. Turpris for DNT medlemmer blir 1100-1200kr. Ikke medl. får et tillegg på 190 kr. Prisen inkluderer all transport, overnattinger, to middager og en frokost.

Mer info og påmelding til Leif Hodnebrog 97594772
Påmelding innen 1. februar. Maks 20 stk.

**Med hilsen Turgruppa i Fjære menighet.
Kristen Leifsen, Rune Heia, Helge prest, Jan Midtbø og Leif Hodnebrog.**

Slik så det ut på fjorårets tur.

The
**J.J. Ugland
Companies**

støtter lokalt ungdomsarbeid
www.jjuc.no

BARN OG UNGE

BABYSANG
FMU-huset på man-
dager (påmelding)

SMABARNsang
1-3 AR
FMU-huset på man-
dager kl. 09.30

SMABARNSTREFF
Vik bedhus fredager
i oddetalsuker
kl. 10.00-12.30

FEVIK
SØNDAGSSKOLE
BS-AGENTENTE
Fevik kirke annen-
hver søndag
kl. 11.00

VIK SØNDAGSSKOLE
Vik bedehus hver
søndag kl. 11.00

HESNES
SØNDAGSSKOLE
Hesnes bedehus
annenhver tirsdag
kl. 17.30-19.00

BARNELAGET LIA
Lia bedehus annen-
hver onsdag i par-
tallsuker
kl. 17.30

BARNEKORET ELLE
MELLE FEVIK
Fevik kirke hver
tirsdag kl. 17.30

BARNEKORET ELLE
MELLE FRIVOLL
Bygdheim bedehus
annenhver onsdag
kl. 17.30

VIRRE, VIRRE, VAPP
FEVIK
Fevik kirke hver
tirsdag kl. 14.00

FAMILIEKLUBB
FMU-huset 2. tors-
dag i måneden
kl. 17.00

ALFSAM
FMU-huset annen-
hver torsdag
kl. 18.00-20.00

UNGDOMSGRUPPA
LIA
Lia bedehus, annen-
hver onsdag i odde-
tallsuker kl.19.00

UNGDOMSGRUPPA
FEVIK
Fevik kirke fredag
kl. 20.00

FMU, FJÆRE MENIG-
HETS UNGDOM
FMU-huset manda-
ger kl. 18.00

FJÆRE
SPEIDERGRUPPE
har samling i
Fjæreparken annen-
hver tirsdag fra
kl. 17.30-19.00, for
1. til 4. klasse.

VOKSNE
MORGENSANG
I FJÆRE KIRKE
Hver torsdag
kl. 09.00

PROKOR øver
annenhver onsdag i
Fevik arbeidskirke
kl. 20.30-22.00

FJÆRE
KAMMERKOR
har øvinger i Fjære
kapell tirsdager
kl. 19.30

Hva kan vel måle seg med et lass med ferske ræger når en skal hygge seg rundt bordet. Og for et fantastisk flott pynta bord!

Fest for de middelaldrende med røtter i Hesnes-bygda

Ræga Gabriell fant veien til Hesnes bedehus. Det gjorde også en utflyttet hesnesmann med frue, og en stor gjeng med hesnesfolk, med korte eller dype røtter i bygda. Fredag 24. oktober var det duket til bygdefest for hesnesfolket.

I årevis har ønsket om å samle de «midt i livet» og de litt yngre vært der. Endelig ble tanken til handling!

En tidlig septembermorgen på vei til væråsheia fløt samtalen som vanlig lett mellom de to spreke turgærne Bente og Jorunn. Da de nærmet seg toppen kom praten inn på temaet «fredagskveld på bedehuset». «Nå bare gjør vi det!!!»

Anne og Ragnfrid tente umiddelbart på ideen, og dermed var vi igang;-) Etter første «komitemøte» og utarbeidelse av invitasjon og omtale i Adressa var vi spente på oppslutningen. Ville dette slå ann?

Påmeldingene strømmet på, og da arrangementkomiteen møttes for å gjøre de siste forberedelsene var tallet kommet opp i nærmere 60 stykker! Vi var overveldet!

På menyen stod ferske ræger fra øya, og nybakt brød fra gartneriet. I dagene før festen var det truende skyer på himmelen og storm i kasta. Men fiskeren Dagfinn våget seg utpå, og måltidet var reddet.

I tillegg til god mat ønsket vi at kvelden også skulle inneholde ord og toner. Personene som slo ned i oss umiddelbart var Kirsti P. og Peer Haugen. Det ble straks tatt kontakt, og vi ventet spent på om de kunne avse denne kvelden i en ellers fullbooket hverdag. Og vi fikk ja!

Da kvelden kom, og bede-

huset var pyntet til fest (av-sjefspynter Ragnfrid i spisingre vært der. Endelig ble benket seg rundt bordene. I dempet lyssetting slo Kirsti ann tonen og åpnet kvelden med den vakre sangen «Tenn lampa».

Dermed var det tid for å innta rægene. Innimellom latter og trivelig prat, ble sørlandsviser sunget – og visa om ræga Gabriel – i rungende allsang til sprudlende pianospill av Kirsti. Her var det mange gode stemmer, og godt potensiale for et kor... (Hva med Hesnes Brothers and the Cousins? Red.)

Etter et langt og godt måltid gledet vi oss til å høre Peer, som hadde fått fritt spillerom til å velge hva han ønsket å formidle denne kvelden.

Han begeistret, rørte og vekket tanker og minner da han tok oss med tilbake til sitt barndoms rike på Hesnes.

For de tilstedeværende som ikke hadde vokst opp her ute, ble minnene formidlet slik at

alle kunne kjenne seg igjen.

Peer hadde også formet praktfulle bildepresentasjoner til diktene «Høst» og «Træet» skrevet av Gabriel Scott og tonesatt av Jon Kleveland som han viste.

Fylt opp av gode og sterke inntrykk var det tid for å annonsere en ny post på programmet. Men da Bente og Jorunn gikk litt surr i lappene reiste Tellef seg kontant og annonserte «nå e det kaffi, dere, det e di di meiner å sei»

Så ble det kaffi og kaker, og Anette arrangerte en quiz hvor vi sannelig fikk skjerpet hjernecellene.

Deretter gikk vi inn for landting. En festkveld nærmet seg slutten og arrangementkomiteen takket alle som kom, og takket Kirsti og Peer som var med å gjøre denne kvelden uforglemmelig.

Dette vil vi gjenta! Vi sees til våren!

Bente & Jorunn
Tekst og Foto

EURONICS

Tlf. 37 25 87 77
Bergemoen

Frøde

Jan

LIKE BILLIG, men mye hyggeligere!

Europas største el-kjede

Min fars øyne

Inger-Nora Bråtveit Holm har skrevet bok om sin far. Det har mange gjort før henne.

Men hennes fars historie er spesiell, og den handler i stor grad om øynene hans. Han var blind. For en blind å få utdanning og jobb, og komme seg fram i yrkeslivet, var ingen enkel sak tidlig på nittenhundretallet. Erik Bråtveit ble Norges første blinde student og første blinde prest.

Men det var en lang og tung vei å gå for Erik Bråtveit (1896-1972), full av tilsynelatende uoverstigelige hinder. Blinde var ikke ansett for å passe til annet enn sysler som skomakeri og kurvfletting. Mens han gikk på blindeskole holdt han på å stryke med av hjernehinnebetennelse, og fikk varig svekket hørsel og balanseevne. Lærebøker i blindeskrift fantes ikke, hverken i middelskolen, gymnaset eller teologistudiet. Han kom fra små kår på en liten fjellgård, og hadde ikke mye å rutte med til skolegang og studier. Loven sa at en prest skulle være «legemlig lytefri», så kirkeministeren nektet ham ordinasjon til prest. I første omgang fikk han heller ikke støtte til ordinasjon hos biskopen. Ordinert ble han likevel til sist, men måtte «prøvepre-

ke» i menigheten før han fikk prestekall.

Den som vil noe kan klare det utrolige. I 1928 fikk han vikariat som konstituert res. kap. i Asak. Han tok over etter Hans N. H. Ording, som gikk til professorstilling ved Universitetet i Oslo. Det var store sko å fylle, men der skulle han altså bli i 35 år, helt til han gikk av for pensjon i 1963. Da han takket av, ble han tildelt H. M. Kongens fortjenestemedalje i gull.

Inger-Nora Bråtveit Holm er aktiv i Fjære menighet, og har blant annet vikariert som organist ved siden av lærerjobben. Nå er hun pensjonist – og forfatter.

Boka om faren har hun fått gitt ut på eget initiativ, og den har fått brei omtale både i Vårt Land og Grimstad Adressetidende.

Alle ektepar fortjener en Ekteskapshelg

Å delta på et samlivskurs gir ingen garanti for et bedre samliv, men sjansene øker betraktelig. Det viser tilbakemeldingen fra par som har vært på Ekteskapsdialoghelg.

Mange par som har deltatt på en Ekteskapsdialoghelg, opplever litt – eller mye av den gode, gamle forelskelsen fra tiden da de ble kjærester. Det gjør godt.

I vår tid er dette viktig fordi det kanskje er vanskeligere enn noensinne å være gift. Økende skilsmissetall bekrefter at ekteskapet kan være en skjør blomst. Som med blomst flest, er også ekteskapet avhengig av stell og pleie. Det er derfor Ekteskapsdialog inviterer ektepar til en slik pleiende opplevelse.

Kursopplegget til Ekteskapsdialog bygger på et kristent syn på mennesket og ekteskapet, men helgen er naturligvis åpen for alle ektepar, uansett tro eller kirketilhørighet. Det drives ikke direkte forkynnelse under weekenden, og de fleste finner seg godt til rette, enten de har et aktivt forhold til kirken eller ikke.

Weekenden varer fra fredag kveld til søndag ettermiddag. Helgen er delt inn i temaer hvor deltagerne får anledning til både å se på seg selv og sin relasjon til ektefellen. Veldig mye dreier seg om å bedre kommunikasjonen gjennom blant annet å fokusere på hvilken betydning følelser har i forholdet. Deltagerne bruker mye tid på å tenke gjennom og snakke med ektefellen om ulike områder av samlivet. Samtalene foregår kun mellom ektefellene, og følger naturlig

etter temaene som lederparene tar opp, det er altså ikke gruppesamtaler eller noen form for utlevering i plenum.

Weekenden er en gave fra par som har deltatt på tidligere weekender. Det koster 300 kr. å melde seg på, men utover det blir man ikke presentert for noen regning. På slutten av weekenden får alle anledning til å gi en anonym gave slik at nye par kan komme på weekend.

Det holdes kurs i Sandefjord (Strand gjestehus på Osterøya) 27.-29. mars 2009. Dessuten på Kurscenteret ved Bibelskolen i Grimstad 23.-25. jan. 2009

Påmelding til kursene kan skje via HYPERLINK "http://www.ekteskapsdialog.no" www.ekteskapsdialog.no, eller ved å ringe Ekteskapsdialogs informasjonstelefon 41 64 95 37.

«Midt i travleste småbarnsperiode for noen år siden kom invitasjonen til Marriage Encounter weekend (Ekteskapsdialog). Det var under tvil at en dyrebart frihelg ble avsatt til det formålet. Desto større var overraskelsen over det som møtte oss:

Ikke nok et kurs med belærende eksperter, men norske ektepar som ærlig og redelig delte sine erfaringer på godt og vondt.

Helgen ble en verdifull "rasteplass" underveis i parløpet med rom for tilbakeblikk, "her og nå" rapport og nyorientering, og fremfor alt overraskende innslag av godhet som gjorde at kjærlighetens gjenskapermakt ble prøvet i rikt monn!

Anbefales varmt!»

kontaktinformasjon FJÆRE MENIGHET

POSTADRESSE
Fjære menighet
Fjæreveien 185
4885 Grimstad

TELEFONER
Sentralbord kirkekontoret
37 09 01 00
Fevik arbeidskirke
37 04 82 33

ANSATTE

Håvard Backe
Kirketjener i Fjære
T: 37 09 11 40

Dag Christensen
Kirketjener i Fjære
T: 37 09 11 40

Kjell Olav Haugen
Kateket
koh@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 16

Kirsti Pedersen Haugen
Musikalsk leder i Fevik
kph@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 17

Andrea Maini
Organist i Fjære
am@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 15

Anne Marie Midtbø
Daglig leder
amm@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 13

Berit Skovli
Trosopplæringsleder
bs@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 18

Helge Spilling
Sokneprest
hs@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 12

Oddvar Tveito
Kapellan
ot@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 09

Ingvild Wangensteen
Barne- og ungdomsarb.
iw@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 14

Inger Øybekk
Prest
tiainger@online.no
T: 40 40 60 35

for mer informasjon og nyheter
www.fjæreposten.no

JULENATTINÉ I FEVIKHALLEN

PEERS grafisk design

22. DESEMBER KL. 20.30

den Gud vi skulle se

SANGERE: PROKOR MED SOLISTER, ANNE KINE LIEN, SIRI HALVORSEN,
HESNES BROTHERS, KNUT SIGURD BYGLAND, LEIV ERIK LARSEN, HELGE SPILLING, ANDREAS SOLBERG
MUSIKERE: PER SIGMOND trompet, TRYGVE SONGE bass, SVEIN HAUGEN perkusjon, HANS KJELLØKKEN gitar,
ANN KRISTIN OLSEN fløyte, AAGE ANDERSEN cello, STRYKERE FRA STRINGS 4 U,
MUSIKALSK LEDER: KIRSTI P. HAUGEN
Billetter kr 120,- / familie kr 200,-
Arr.ansvarlig: Fevik kirke • Overskuddet går til Swazihjelpen